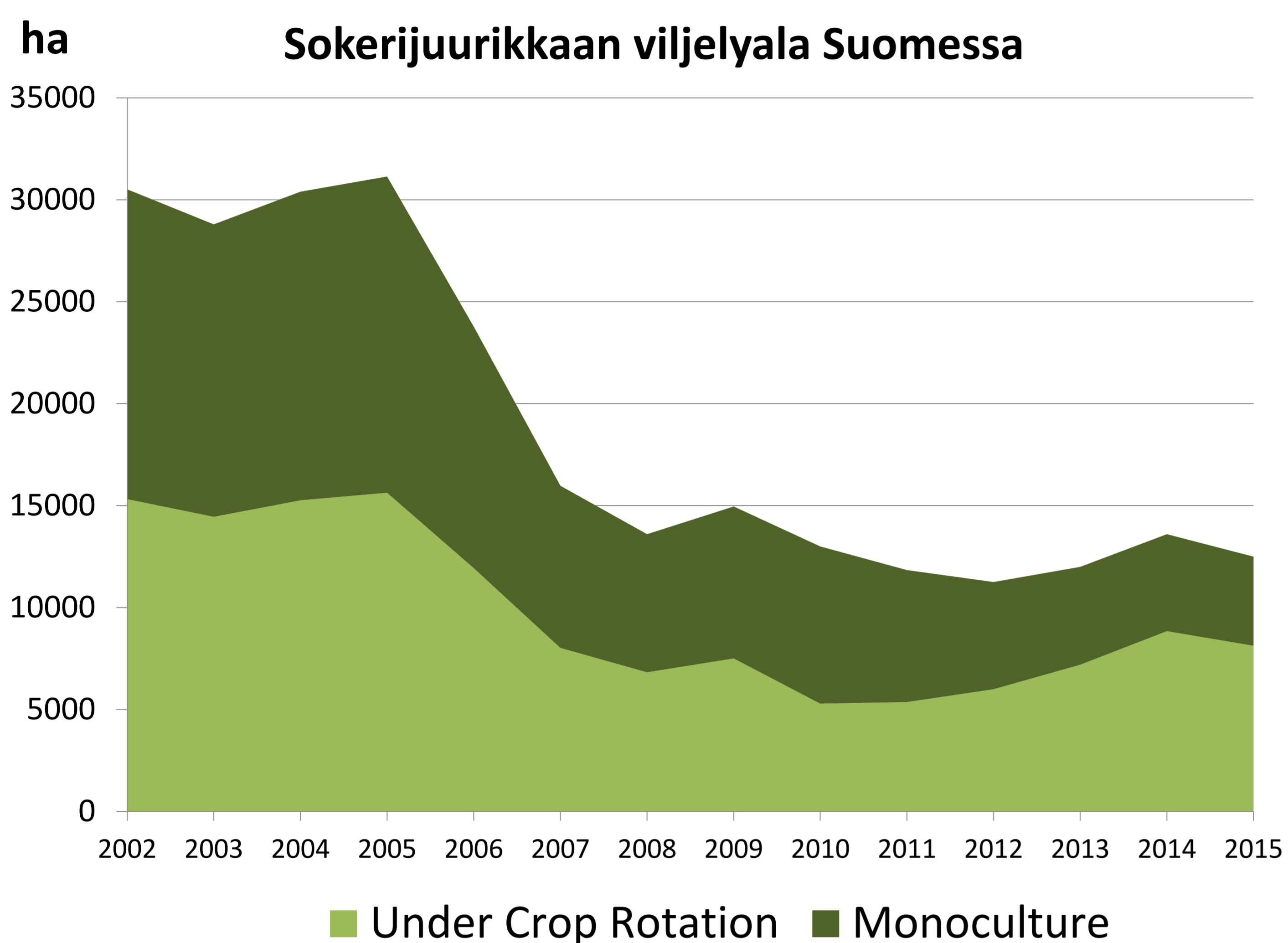

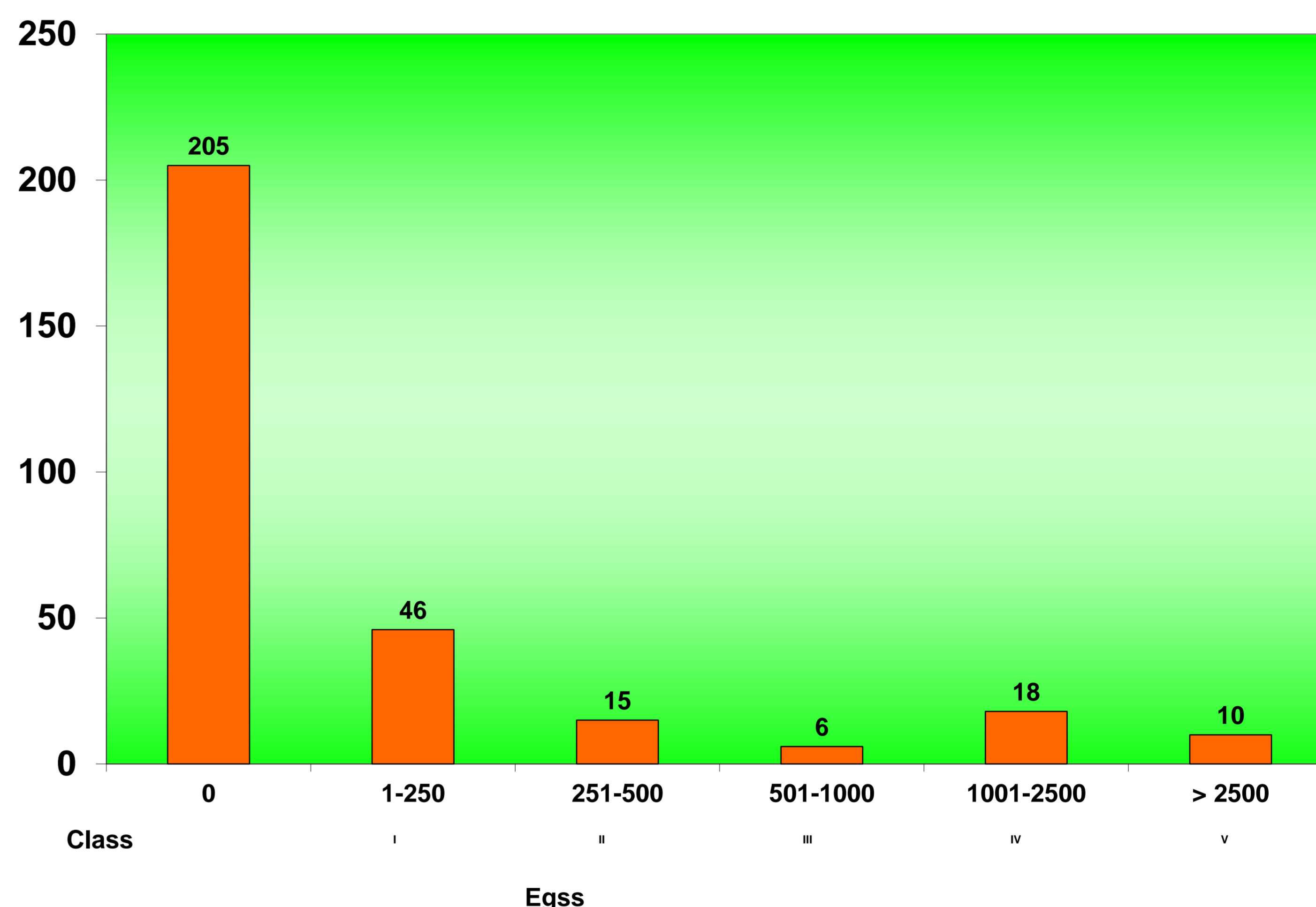
Ankeroiskartoitus Suomessa

Juurikkaanviljely Suomessa on pitkään perustunut monokulttuuriin ja keskittynyt nykyään pienelle alueelle. Viime aikoina viljelijöiden tietoisuus peltojen ankeroistilanteesta on lisääntynyt; viljelykiertoa on parannettu ja ankeroista sietävien lajikkeiden käyttö on hieman lisääntynyt. Parannuksista huolimatta toimenpiteitä saatetaan tarvita lisää.

Kuva 1. Juurikkaan viljelyalan kehitys Suomessa. Tummanvihreällä monokulttuuriala ja vaaleanvihreällä viljelykiertossa oleva viljelyala.

Ankeroistilanne 300 tilalla vuonna 2010

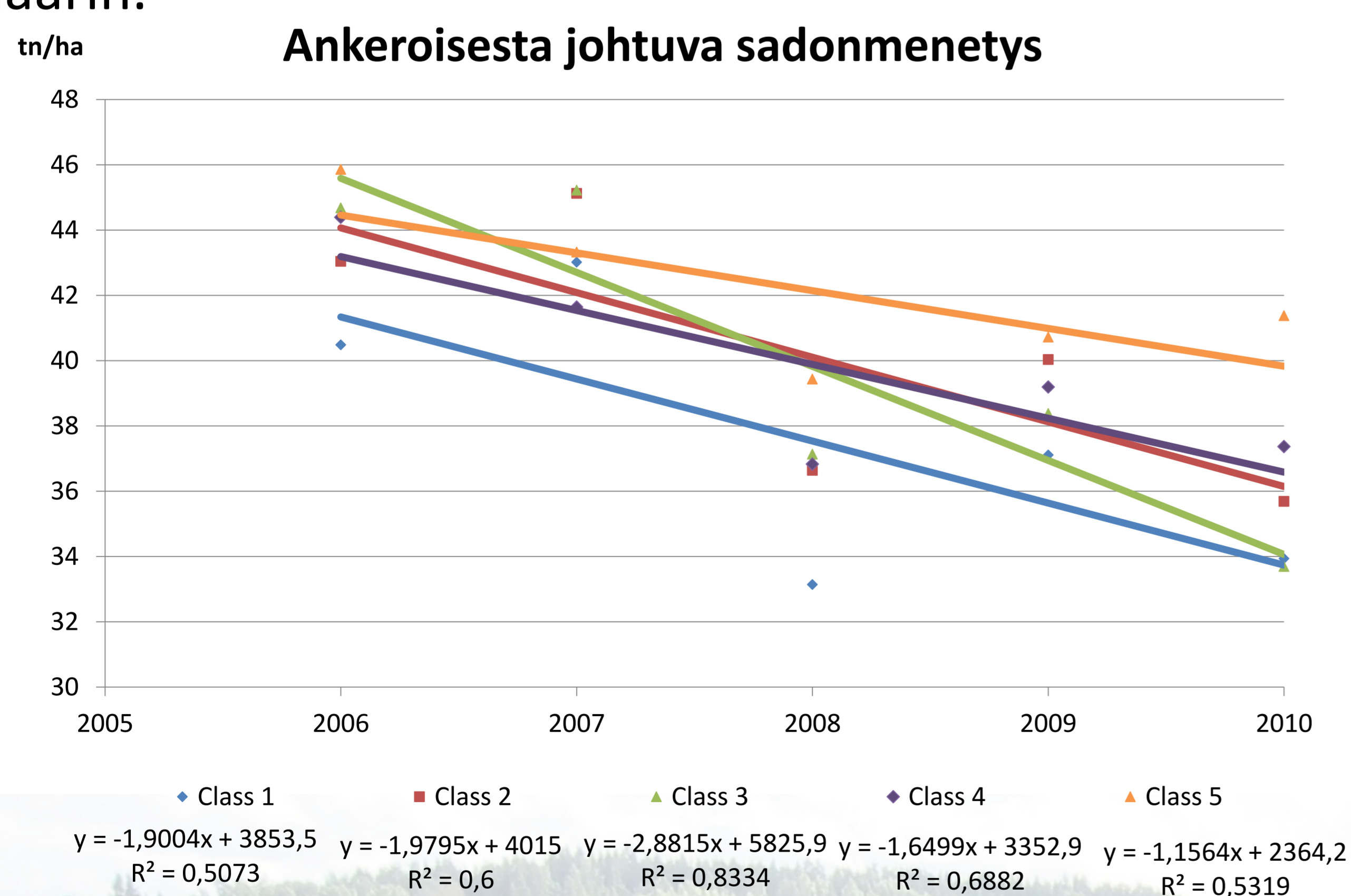
Kuva 2. Tilojen määrä eri ankeroislukissa.

Ensimmäinen ankeroiskartoitus tehtiin Suomessa 1977. Mukana oli 53 tilaa. Kymmeneltä tilalta löytyi ankeroista (0–52 kystaa/200g maata).

Ankeroistutkimukseen liittyen tehtiin 2000-luvun alussa useita peltokokeita ja todettiin että keskimääräinen ankeroistaso saastuneilla lohkoilla oli noin 300–850 kystaa/100 g maata.

Vuonna 2010 kerättiin näytteitä 300 satunnaisesti valitulta juurikastilalta. Kartoituksen tulokset ovat nähtävissä Kuvassa 2. Kartoitus osoitti että ankeroista esiintyi 32 % tiloista.

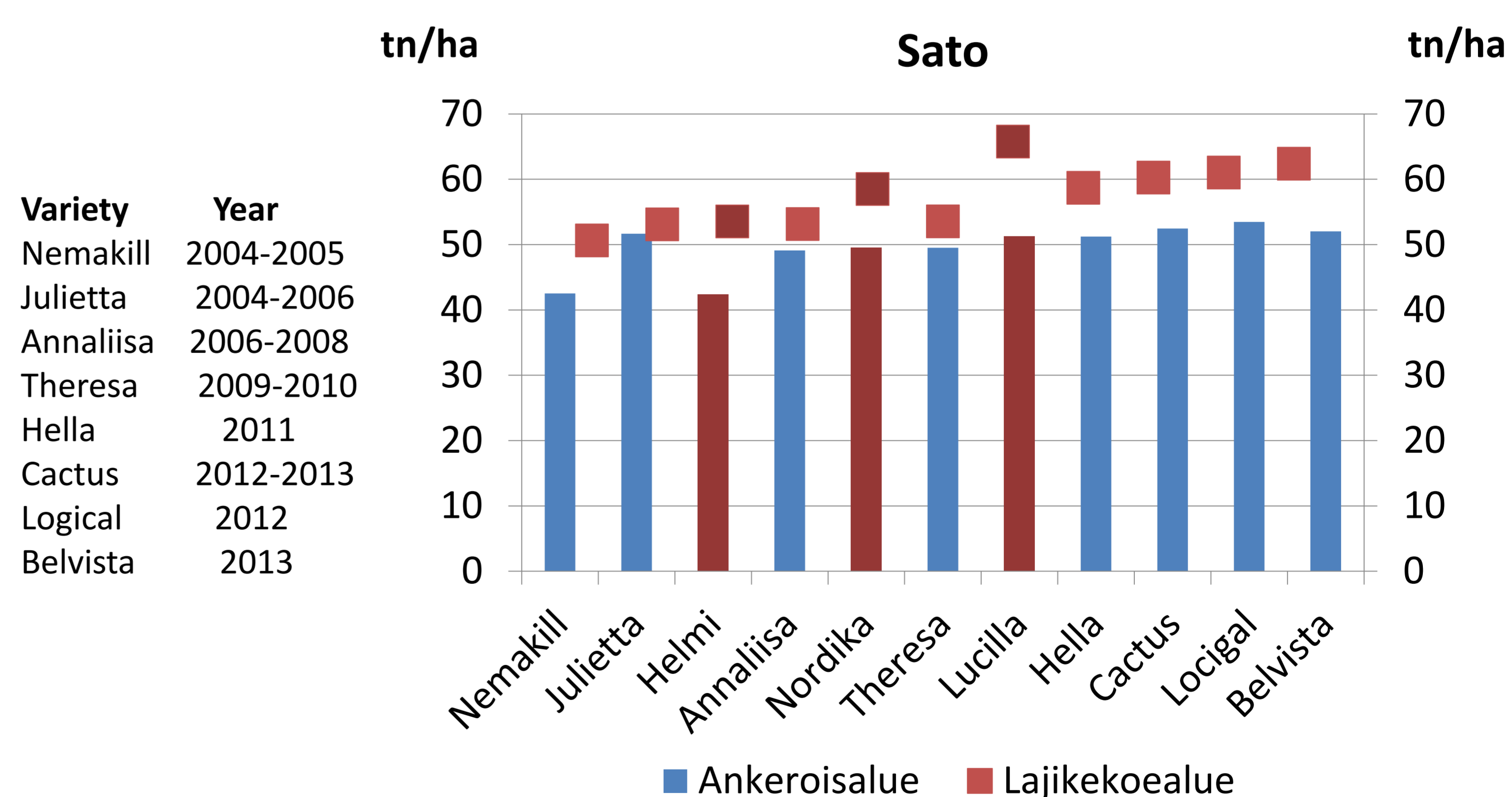
Kartoituksen yhteydessä tehdyssä kyselyssä selvisi, että 62 % niistä tiloista, joilla ankeroista oli havaittu, oli jo siirtynyt viljelykiertoon. Myös tilat, joiden pellolta ankeroista ei ollut löytynyt, olivat parantaneet viljelykiertoaan samoissa määrin.

Kuva 3. Satotason kehitys viiden vuoden aikana tiloilla joiden pellolla ankeroista esiintyy.

Kartoituksen yhteydessä verrattiin tilojen satotasoa viiden vuoden ajalta. Kuvasta 3. näemme, että satotasot ovat laskeneet kaikilla tiloilla, joiden pellolla oli ankeroista. Kuvasta havaitaan myös, että lasku on ollut voimakkainta tiloilla, joiden pelloilla ankeroispitoisuus on ollut alhainen (1,9–2,8 t/vuosi). Tulos kertonee siitä että viljelijät, joiden peltojen ankeroismäärä on ollut korkea, ovat huomioineet asian toiminnassaan, ja käyttävät esim. ankeroista sietäviä lajikkeita. Sen sijaan tiloilla, joiden pelloilla ankeroismäärät ovat matalat, asiasta ei ehkä vielä ole tiedetty, iekä toimenpiteisiin ole näin olleen ryhdytty.

Ankeroista sietävät lajikkeet ovat olleet Suomessa markkinoilla yleisemmin vuodesta 2004 lähtien. Kuvasta 4 voidaan havaita niiden satotason kehitys vuosien varrella.

Kuva 4. Lajikkeiden satoa ankeroispellolla on kuvattu pylväällä ja saman lajikkeen satoa puhtaalla pellolla on kuvattu neliöllä.

